

die leden van de bemanning dat hun bark, onder het mom van het te koop aanbieden van peper, door twee overdekte inlandse vaartuigen verraderlijk was overmeesterd. Hun vaartuig is hetzelfde dat volgens de brief uit Semarang van 8 april 1766 daar even eerder was geweest. De Hoge Regering is van oordeel dat ze zich, ondanks de hoge prijs van de opium, niet met deze affaire moet bemoeien. [fol. 185] Het eigenmachtig optreden van de residenten is afgekeurd en voor hun rekening gelaten. De kisten met opium zijn inmiddels naar Bandjarmasin teruggezonden om aan sultan te retourneren tegen de er voor betaalde 16.200 Spaanse realen. De sultan werd over zijn gedrag onderhouden. Dit alles blijkt uit de genoemde brieven van de residenten, het besluit van 17 juli 1766 en uit de brieven aan de residenten en aan de sultan van 8 augustus 1766. In de eerste brieven werd bericht dat drie Engelse schepen wegens gebrek aan rijst en water de rivier van Tatas hadden bezocht. Maar het bleek al gauw dat dit voor het eerste schip slechts een voorwendsel was, omdat het door de gouverneur te Benkulen met een brief en geschenken naar de sultan was gezonden om de vriendschap met de Engelse compagnie te vernieuwen en peper in te kopen. [fol. 186] Dat heeft echter tot niets geleid. De sultan heeft de Engelsen onthaald en met een beleefde brief weggezonden. Toch geeft dit alles te denken, zoals blijkt uit de als bijlagen meegezonden kopieën van genoemde brieven. Ter aflissing van de bark Arend is de bark Draak met 8 last rijst naar Bandjarmasin gezonden om daar te patrouilleren. De geheime instructie voor de gezagvoerder is bijgevoegd.

TIMOR

Uit Timor zijn met de sloep Meeuw brieven van 31 mei en 1 september 1766 ontvangen. Dit scheepje is eerst op Bima terechtgekomen en pas na vier maanden eind juli te Kupang gearriveerd. [fol. 187] Daar bevond zich al lang de Jonge Petrus Albertus die iedere dag terug verwacht wordt.

PALEMBANG

Uit Palembang kwam op 28 juni 1766 de pantjalang Verplichting aan, die door de residenten expres was gestuurd met een brief van 2 juni. Deze bevatte het fatale bericht dat de Lindenhof, die op 12 mei uit Batavia naar China was vertrokken, op 15 mei tijdens een onweer in brand is gevlogen en ontploft. Van de opvarenden kwamen de schipper, die inmiddels is overleden, de opperstuurman en 86 koppen op 22 mei met de scheepsboot te Palembang aan. Zij hadden zich door te zwemmen of anderszins weten te redden. 41 Personen, onder wie supercarga Stuart en assistent Teschemaker, zijn omgekomen. Een rapport over dit ongeval is opgenomen in Batavia's Inkomend Briefboek. [fol. 188] Uit de brief van 25 april 1766 uit Palembang blijkt dat er na veel overleg aan 30 vaartuigen van de koning passen verleend moesten worden voor 20.762 pikol tin en $8654\frac{1}{2}$ pikol peper, wat met het eerder verzonden tin 8462 pikol meer is dan er besteld was. Bij resolutie van 25 juli is vastgelegd dat deze vaartuigen $20.484\frac{68}{125}$ pikol tin en $9173\frac{20}{125}$ pikol ongeharpte peper te Batavia hebben aangevoerd, wat $277\frac{239}{250}$ pikol tin minder en $518\frac{33}{50}$ pikol meer peper is dan in de passen stond. Op 13 en 21 juni, en 4 juli 1766 is al besloten dat op het dringend verzoek van de koning $12.213\frac{3}{125}$ pikol tin, die in 1762 niet was betaald, tegen rsd 15 de pikol alsnog aan zijn gezanten te voldoen. Dit is ook gebeurd met 10.325 lb tin die dit voorjaar door een Chinese anachoda was aangevoerd, die van Bangka naar Palembang wilde oversteken maar te Batavia is aangekomen. Bovendien is 16.000 pikol tin betaald die dit jaar meer dan was besteld, werd ontvangen.)

Met het vertrek van bovengemelde gezanten hebben wij den koning bij brief van den 8 julij onder meer ook onderhouden over den sluikhandel die in thin 't zij van Palembang, dan wel, zooals het waarschijnlijkst is, van Banca direct na China gedreven wordt, en den residenten bij letteren van den 12 daaraan nader gerecommandeert alle mogelijke attentie en iever te gebruiken ter voorkoming van deeze schadelijke sluike-